

Závěrečné stanovisko s návrhem opatření k nápravě ve věci sociálně-právní ochrany a kolizního opatrovnictví nezletilého Adama (nar. xxxx)

A. Závěry šetření

Své šetření ve věci výkonu sociálně-právní ochrany a kolizního opatrovnictví nezletilého Adama Městským úřadem Dobříš (dále také „OSPOD“) jsem zahájila na základě podnětu jeho matky B. (dále také „stěžovatelka“), bytem xxxxxxxxx. V šetření jsem se zabývala také vyřízením stížností stěžovatelky Městským úřadem Dobříš a Krajským úřadem Středočeského kraje (dále také „krajský úřad“). Ve své zprávě o šetření jsem konstatovala že:

- (1) OSPOD se oznámením stěžovatelky ze dne 20. 8. 2019 zabýval dostatečně. Pochybil však tím, že stěžovatelku neinformoval o tom, jak s jejím oznámením naložil.**
- (2) OSPOD nepochybil v souvislosti s rozhovorem s nezletilým Adamem, který provedl dne 30. 8. 2019.**
- (3) Tajemník Městského úřadu Dobříš a Krajský úřad Středočeského kraje pochybili, když se podrobněji nezabývali body stížnosti stěžovatelky směřujícími vůči výkonu kolizního opatrovnictví s odůvodněním, že nejsou oprávněni výkon kolizního opatrovnictví posoudit.**

B. Vyjádření úřadů

Ve zprávě jsem požádala ředitele krajského úřadu a tajemníka Městského úřadu Dobříš, aby se k mým závěrům vyjádřili a sdělili, která opatření k nápravě přijali, či přijmou.

B.1 Městský úřad Dobříš

Tajemník úřadu JUDr. Jan Horník, Ph.D. (dále také „tajemník“), ve svém vyjádření¹ zejména uvedl, že nesouhlasí se závěrem o svém pochybení při vyřízení stížnosti a má také výhrady k závěru o pochybení OSPOD. Argumentoval tím, že při vyřizování stížností nemůže posoudit výkon kolizního opatrovnictví OSPOD po obsahové stránce, neboť není odborně způsobilý pro výkon sociálně-právní ochrany,² a nemůže tak posuzovat správnost postupu sociálních pracovníků OSPOD. Tajemník se domnívá, že k posouzení postupu kolizního opatrovníka je kompetentní soud, který opatrovníka jmenoval. Tajemník se může stížností zabývat, pouze pokud směřuje např. vůči nevhodnému chování sociální pracovnice OSPOD. Pokud bych trvala na svém závěru, že právní úprava stížnosti dle správního řádu se vztahuje i na postup OSPOD jako kolizního opatrovníka, pak se tajemník domnívá, že by stížnost měl vyřizovat nadřízený správní orgán – v tomto případě krajský úřad, což však současná právní úprava neumožňuje. Tajemník upozorňuje na to, že právní úpravu vyřizování stížností obsaženou ve správním řádu považuje za nedostatečnou.

1 Ze dne 13. 10. 2021, č. j. MDOB 52227/2021/Hor.

2 Ve smyslu ustanovení § 110 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů.

Tajemník uvedl, že má výhrady i k závěru o pochybení OSPOD, domnívá se totiž, že stěžovatelčino podání bylo obsahově totožné s jejími předchozími oznámeními o ohrožení Adama v péči otce a stěžovatelka v něm neuvedla žádné nové relevantní informace – jednalo se tak o opakující se podání, na které OSPOD nemusel řádně odpovídat. Tajemník uznal, že OSPOD měl o tom stěžovatelku poučit. Dále uvedl, že opakovaná podání stěžovatelky byla obstrukční a měla za cíl ovlivnit výkon kolizního opatrovnictví ve prospěch stěžovatelky a změnit rozhodnutí soudu, se kterým stěžovatelka nesouhlasila.

Tajemník sdělil, že v budoucnu bude při vyřizování stížností na postup OSPOD při výkonu kolizního opatrovnictví postupovat obdobně jako v případě stěžovatelky. Nebude tedy zasahovat do výkonu opatrovnictví po odborné stránce a bude posuzovat pouze správnost postupu vedoucí odboru, k němuž náleží OSPOD. Tuto praxi je tajemník ochoten změnit, bude-li k tomu mít jasnou oporu v zákonné úpravě, nebo alespoň v metodickém vedení.

B.2 Krajský úřad Středočeského kraje

Ředitel krajského úřadu Mgr. Jan Louška ve svém vyjádření³ uvedl, že nesouhlasí se závěrem o pochybení krajského úřadu při vyřízení stížnosti. Poukazuje na to, že při vyřizování stížností na výkon kolizního opatrovnictví je nutné oddělovat přezkum procesních aspektů a materiální přezkum. Argumentuje, že právě k přezkumu materiální stránky výkonu opatrovnictví není krajský úřad při vyřizování stížností oprávněn. Na podporu své argumentace odkazuje ředitel krajského úřadu na judikaturu správních soudů, která se týká vyřizování stížností na postup OSPOD v roli kolizního opatrovníka a také výkonu veřejného opatrovnictví.⁴

Ředitel krajského úřadu nesouhlasí s mojí interpretací kolizního opatrovnictví jako výkonu veřejné správy ve smyslu správního řádu. Uvádí dále, že pokud by měly být i materiální otázky výkonu kolizního opatrovnictví podrobeny přezkumu v rámci vyřizování stížností dle správního řádu, muselo by zároveň být možné také podat námitku podjatosti dle správního řádu.⁵ Krajský úřad poukazuje na metodické vedení Ministerstva práce a sociálních věcí (dále také „MPSV“). Dle metodické informace MPSV není možné uplatnit námitku podjatosti při výkonu kolizního opatrovnictví.⁶ S odkazem na judikaturu Ústavního soudu a názory doktríny ředitel krajského úřadu dochází k závěru, že materiální otázky výkonu kolizního opatrovnictví jsou podřízeny soudu, do jehož pravomoci nemůže krajský úřad vyřizováním stížností zasahovat.

Ředitel krajského úřadu dále uvádí, že krajský úřad může při vyřizování stížností posuzovat procesní stránku výkonu kolizního opatrovnictví, na které se vztahují ustanovení zákona o sociálně-právní ochraně dětí. Také poukazuje na to, že podávání stížností na výkon kolizního opatrovnictví může vést k nežádoucímu ovlivňování OSPOD a může také narušit rovnost účastníků řízení, neboť soud může kolizním opatrovníkem jmenovat i jiné osoby, na které si takto stěžovat nelze. Poukazuje též na to, že v praxi dochází k zaměňování poskytování sociálně-právní ochrany ohroženým dětem s výkonem kolizního opatrovnictví

3 Ze dne 20. 10. 2021, č. j. 123710/2021/KUSK.

4 Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 23. 4. 2020, č. j. 5A 57/2018-33; usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 5. 2021, sp. zn. Komp 3/2018.

5 Ustanovení § 14 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů.

6 Informace MPSV k otázce podjatosti nebo zdánlivé podjatosti ve vztahu k přípustnosti změny místní příslušnosti orgánů sociálně-právní ochrany dětí ze dne 12. 12. 2019, č. j. MPS-2019/239584-231.

a i soudy často zadávají OSPOD v roli opatrovníků úkoly nad rámec jejich oprávnění (žádají prošetření poměrů v domácnosti dítěte).

Ředitel krajského úřadu na závěr uvádí, že krajský úřad bude při vyřizování stížností na postup kolizního opatrovnictví poučovat stěžovatele o tom, kterými otázkami se při posouzení stížnosti může zabývat a které otázky může posuzovat výlučně soud. V tom smyslu hodlá krajský úřad nadále metodicky vést podřízené obecní úřady obcí s rozšířenou působností.

C. Závěrečné hodnocení

C.1 Pochybení OSPOD

Nesouhlasím s argumentací tajemníka ohledně závěru o pochybení OSPOD. Především se totiž domnívám, že **oznámení stěžovatelky ze srpna 2019 OSPOD nemohl s ohledem na jeho obsah hodnotit jako opakující se** – tedy jako obsahově zcela totožné s předchozími oznámeními stěžovatelky a nepřinášející nové relevantní skutečnosti. Součástí oznámení byly totiž (tehdy zcela aktuální – několik dnů až týdnů staré) zprávy slovenského orgánu ochrany práv dětí a dětské psycholožky, které stěžovatelka dříve OSPOD nedoložila. Z oznámení vyplývaly závažné skutečnosti, které OSPOD rozhodně nemohl ignorovat. Tomu ostatně odpovídal i postup OSPOD. Na základě oznámení stěžovatelky si OSPOD vyžádal zprávu dětské lékařky i mateřské školy. Oznámení zohlednil i při rozhovoru s Adamem. Argumentace tajemníka je tak v rozporu s (jinak správným) postupem OSPOD.

Ve zprávě jsem uvedla, že stěžovatelka opakovaně upozorňovala na ohrožení syna poté, co jej soud předal do péče otce. Nezpochybňuji tedy, že OSPOD byl k takovému oznámení skeptický, když do té doby neměl žádné poznatky o ohrožení Adama špatnou péčí otce. Na základě předchozích oznámení matky se oprávněně domníval, že její motivací může být spíše snaha zpochybnit rodičovské kompetence otce v probíhajícím soudním řízení. Při svých šetřeních postupu OSPOD v případech rodičovských sporů se běžně setkávám s tím, že se rodič obrací na OSPOD s různými výhradami k péči druhého rodiče. **I na taková oznámení však musí OSPOD adekvátně reagovat. Především musí riziko ohrožení prověřit a rodiče informovat o tom, jak s oznámením naložil.** V tomto případě jsem shledala, že OSPOD oznámení prověřil zcela adekvátně. Jediné pochybení však spočívalo v tom, že stěžovatelku vůbec neinformoval, které kroky podnikl a jak situaci vyhodnotil.

OSPOD skutečně nemůže paušálně vyloučit vyhodnocování oznámení rodičů o možném ohrožení dítěte. Tím by totiž rezignoval na svoji základní zákonnou povinnost pravidelně a průběžně vyhodnocovat rizika ohrožení dítěte a přijímat opatření k jeho ochraně.⁷ Jakékoliv oznámení o možném ohrožení dítěte musí OSPOD vyhodnotit individuálně z hlediska jeho závažnosti. **Pokud vyhodnotí, že oznámení rodiče se opakují a jsou obsahově zcela totožná, musí přesně vymezit a zdůvodnit, v jakém rozsahu se těmito oznámeními nebude dále zabývat a případně na ně nebude reagovat.⁸** To však OSPOD v případě stěžovatelky neudělal.

⁷ Ustanovení § 10 odst. 3 písm. c) ve spojení s § 9a odst. 1 a 2 zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů.

⁸ Taková povinnost vyplývá z ustanovení § 9 zákona o sociálně-právní ochraně dětí a odpovídá zásadám dobré správy a vstřícnosti obsaženým v § 4 odst. 1 správního řádu.

C.2 Pochybení tajemníka a krajského úřadu při vyřízení, resp. přešetření stížností stěžovatelky

Krajský úřad i tajemník argumentují tím, že správní řád na činnost kolizního opatrovníka nedopadá, a není tedy možné použít stížnost upravenou správním řádem. Ředitel krajského úřadu upřesňuje, že stížností lze napadat jen některé aspekty činnosti kolizního opatrovníka.

Považuji tedy za nezbytné vyjasnit, zda je výkon kolizního opatrovnictví postupem, který se řídí správním řádem, či nikoliv. V případě, že se při výkonu kolizního opatrovnictví ze strany OSPOD použije správní řád, použije se i úprava stížnosti v něm obsažená.⁹ **Pokud se správní řád nepoužije, vyvstává otázka, zda, případně jakým způsobem se mají obecní a krajské úřady stížnostmi na výkon kolizního opatrovnictví zabývat.**

Stejně jako předchozí veřejná ochránkyně práv jsem doposud zastávala názor, že výkon sociálně-právní ochrany dětí včetně výkonu kolizního opatrovnictví ze strany OSPOD je výkonem pečovatelské veřejné správy. Jednalo by se tak o výkon vrchnostenské veřejné správy v širším smyslu, která se řídí správním řádem.¹⁰

Dle judikatury správních soudů¹¹ se však v případě výkonu kolizního opatrovnictví ze strany OSPOD nejedná o výkon vrchnostenské veřejné správy. Správní soudy k tomuto závěru dospěly na základě užší definice výkonu veřejné správy ve smyslu ustanovení § 1 odst. 1 správního řádu. Výkon veřejné správy je tak spojován s výkonem veřejné moci. Veřejnou mocí se dle Ústavního soudu „rozumí taková moc, která autoritativně rozhoduje o právech a povinnostech subjektů, ať již přímo, nebo zprostředkovaně. Subjekt, o jehož právech nebo povinnostech rozhoduje orgán veřejné moci, není v rovnoprávném postavení s tímto orgánem a obsah rozhodnutí tohoto orgánu nezávisí od vůle subjektu.“¹²

Dle zákona o sociálně-právní ochraně dětí vykonává OSPOD kromě kolizního opatrovnictví i další úkoly, při kterých vystupuje vůči dítěti a jeho rodině ve vrchnostenském postavení. OSPOD při plnění těchto povinností může např. provádět šetření v rodině dítěte a vyžadovat součinnost rodičů dítěte i třetích osob.¹³ OSPOD také může dítěti i rodičům ukládat povinnosti ve správním řízení a stanovit dohled nad výchovou dítěte.¹⁴ Judikatura správních soudů však výkon kolizního opatrovnictví posuzovala zcela odděleně od výkonu ostatních povinností OSPOD.

9 Jak jsem podrobně argumentovala ve zprávě o šetření.

10 Pro podrobnější argumentaci odkazuji na zprávy o šetření a závěrečná stanoviska vydaná mnou i předchozí veřejnou ochránkyní práv:

sp. zn. 4632/2015/VOP/MJ (<https://eso.ochrance.cz/Nalezene/Edit/4594>),

sp. zn. 7532/2015/VOP/EHŠ (<https://eso.ochrance.cz/Nalezene/Edit/5944>),

sp. zn. 3780/2017/VOP/AŽ (<https://eso.ochrance.cz/Nalezene/Edit/7634>),

sp. zn. 3737/2018/VOP/AŽ (<https://eso.ochrance.cz/Nalezene/Edit/7506>).

Obdobně jsem argumentovala i ve zprávě o šetření.

11 Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 23. 4. 2020, č. j. 5 A 57/2018-33; rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 8. 2020, č. j. 1 As 144/2019-48.

12 Usnesení Ústavního soudu ze dne 25. 11. 1993, sp. zn. II. ÚS 75/93.

13 Ustanovení § 52 a 53 zákona o sociálně-právní ochraně dětí.

14 Ustanovení § 12 a 13 zákona o sociálně-právní ochraně dětí.

K výraznějšímu oddělení výkonu kolizního opatrovnictví od výkonu ostatních povinností OSPOD pak došlo i v souvislosti s přijetím novely¹⁵ zákona o sociálně-právní ochraně dětí. S účinností od 1. 1. 2022 zákon stanoví zvláštní úpravu určení místní příslušnosti OSPOD. Ta se při výkonu opatrovnictví řídí výhradně rozhodnutím soudu, nikoliv trvalým bydlištěm dítěte.¹⁶ Zákon nyní odděluje i vedení spisové dokumentace dětí, jejichž opatrovnictví OSPOD vykonává.¹⁷ Rodiče ani jiné osoby odpovědné za výchovu dítěte nemohou dle ustanovení zákona o sociálně-právní ochraně dětí nahlížet do spisové dokumentace vedené v souvislosti s výkonem opatrovnictví.¹⁸ **Z účinného znění zákona o sociálně-právní ochraně dětí je tedy zřejmý úmysl zákonodárce více oddělit výkon kolizního opatrovnictví od výkonu ostatních povinností OSPOD.**

Za současné situace tedy souhlasím s výkladem, dle kterého se správní řád na výkon kolizního opatrovnictví ze strany OSPOD neuplatní.

Zároveň ale trvám na tom, že OSPOD jako kolizní opatrovník vykonává nevyrchnostenskou (pečovatelskou) státní správu v přenesené působnosti.¹⁹ Výkon přenesené působnosti zajišťuje tajemník úřadu.²⁰ Kontrolu výkonu kolizního opatrovnictví v přenesené působnosti pak provádí krajské úřady²¹ a Ministerstvo práce a sociálních věcí.²²

Dle doktríny se pak i při výkonu nevyrchnostenské veřejné správy uplatní základní zásady činnosti správních orgánů ve smyslu § 177 odst. 1 správního řádu.²³ Odborná a komentářová literatura dovozuje též povinnost orgánů veřejné správy reagovat i na zákonem neupravené podněty a stížnosti.²⁴ Taková povinnost plyne i z principů dobré správy – především ze zásady vstřícnosti.²⁵

Obecní a krajské úřady se tak musejí zabývat i podněty a stížnostmi směřujícími vůči výkonu kolizního opatrovnictví, ačkoliv se formálně nejedná o stížnost ve smyslu ustanovení § 175 správního řádu. Při vyřizování těchto stížností a podnětů postupují obecní a krajské úřady dle vlastní úpravy vyřizování stížností.²⁶ Za možné též považuji

15 Zákon č. 363/2021 Sb.

16 Ustanovení § 63 odst. 3 písm. e) zákona o sociálně-právní ochraně dětí.

17 Ustanovení § 55 odst. 2 zákona o sociálně-právní ochraně dětí.

18 Ustanovení § 55 odst. 6 upravuje pouze nahlížení do spisové dokumentace vedené dle § 55 odst. 1.

19 Ustanovení § 58a zákona o sociálně-právní ochraně dětí.

20 Ustanovení § 110 odst. 4 písm. a) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů.

21 Ustanovení § 129 odst. 1 zákona o obcích.

22 Ustanovení § 86 odst. 1 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů.

23 POTĚŠIL, L. § 1 [Předmět úpravy a rozsah působnosti]. In: POTĚŠIL, L. a kol. Správní řád. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 9, marg. č. 16. Srov. JEMELKA, L. § 1 [Rozsah působnosti]. In: JEMELKA, L. a kol. Správní řád. 6. vydání. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 4.

24 MIKULE, V., KOPECKÝ, M. Oddíl 2. Stížnosti a podněty. In: HENDRYCH, Dušan a kol. Správní právo. Obecná část. 9. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 467, marg. č. 861. Srov. POTĚŠIL, L. § 175 [Stížnosti]. In: POTĚŠIL, L. a kol. Správní řád. Op. cit., s. 467.

25 Jde o neformální zásady kvalitního spravování věcí veřejných, které vycházejí z ústavních zásad, obecných právních principů, morálních pravidel i legitimních společenských očekávání. Katalog těchto zásad vytvořil první veřejný ochránce práv JUDr. Otakar Motejl. In: Veřejný ochránce práv. Principy dobré správy [online]. Brno: Kancelář veřejného ochránce práv [cit. 14. 3. 2022]; dostupné z <https://www.ochrance.cz/dokument/principy-dobre-spravy/principy-dobre-spravy.pdf>.

26 Přijaté ve smyslu ustanovení § 102 odst. 2 písm. l) zákona o obcích, resp. § 59 odst. 1 písm. h) zákona o krajích.

postupovat v praxi obdobně podle § 175 správního řádu, což připouští i komentářová literatura.²⁷

Obecní a krajské úřady při vyřizování stížností na výkon kolizního opatrovnictví musejí posoudit, zda konkrétní zaměstnanci, zařazení k výkonu sociálně-právní ochrany dětí, řádně vykonávali povinnosti kolizního opatrovníka stanovené právním řádem. **Základní povinností kolizního opatrovníka je dítě v soudním řízení řádně zastoupit a hájit jeho práva a oprávněné zájmy – tedy vystupovat v jeho nejlepším zájmu.**²⁸

Posouzení, zda kolizní opatrovník plnil své povinnosti, a vystupoval tak v nejlepším zájmu dítěte, je otázkou právní, nikoliv odbornou. Proto nevidím překážku v tom, že by se k výkonu opatrovnictví měl vyjadřovat tajemník úřadu (případně jiný pověřený zaměstnanec úřadu), který není kvalifikovaným sociálním pracovníkem.

Krajský úřad pak argumentuje tím, že se při vyřizování stížností může zabývat pouze procesními aspekty výkonu kolizního opatrovnictví a nemůže jej posuzovat materiálně. To však neodpovídá jeho postupu. Krajský úřad stěžovatelce nejprve sdělil, že při přešetřování vyřízení stížnosti nemůže hodnotit výkon kolizního opatrovnictví.²⁹ Při přešetření další stížnosti však krajský úřad posuzoval postup kolizního opatrovníka. Konkrétně uvedl, že OSPOD postupoval v nejlepším zájmu dítěte, když podal odvolání proti předběžnému opatření, kterým soud předal Adama do péče stěžovatelky.³⁰ Vnímám zde tedy rozpor v argumentaci krajského úřadu a jeho faktickém postupu. **Krajský úřad totiž stěžovatelce nijak nevysvětlil, že by se její stížností mohl zabývat pouze částečně, a nezdůvodnil, proč se dle jeho výkladu některými aspekty zabývat může, a jinými nikoliv.** Jak jsem uvedla již ve zprávě o šetření, přešetření vyřízení druhé stížnosti z prosince 2019 považuji za věcně správné.

Po obecních ani krajských úřadech nežádám, aby při vyřizování stížností na výkon kolizního opatrovnictví podrobně obsahově posuzovaly veškeré procesní návrhy OSPOD. **Daný úřad musí pouze zhodnotit, zda OSPOD dostatečně a přesvědčivě zdůvodnil svůj postup při výkonu opatrovnictví z hlediska nejlepšího zájmu dítěte.** Rozsah přezkumu výkonu kolizního opatrovnictví pak závisí především na obsahu konkrétní stížnosti. Může se tedy týkat např. využití, či naopak nevyužití opravných prostředků – jako v tomto případě, když OSPOD podal odvolání proti předběžnému opatření. **Krajský úřad při přešetření vyřízení stížnosti zcela správně posuzoval, zda bylo podání odvolání dostatečně zdůvodněno zájmem dítěte.** Stejným způsobem by měl tajemník (nebo pověřený zaměstnanec obecního úřadu) i krajský úřad posuzovat i jakýkoliv jiný procesní návrh OSPOD, pokud by byl stížností napaden.

Samotné vyřizování stížnosti nelze považovat za narušení principu rovnosti účastníků řízení. Judikatura a doktrína ohledně povahy stížnosti dle § 175 správního řádu uvádí, že taková stížnost je **pouhým podnětem správnímu orgánu a stěžovatel nemá právní nárok, aby na základě stížnosti byly provedeny konkrétní dozorčí, nebo jiné úkony.**³¹ To platí tím spíše, pokud se ve vztahu k výkonu kolizního opatrovnictví nejedná o formální

27 JEMELKA, L. § 175 [Stížnosti]. In: JEMELKA, L. a kol. Správní řád. Op. cit., s. 942.

28 Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 8. 2020, č. j. 1 As 144/2019-48, § 16.

29 Vyrozmění krajského úřadu stěžovatelce ze dne 9. 10. 2019, č. j. 134008/2019/KUSK.

30 Vyrozmění krajského úřadu stěžovatelce ze dne 18. 12. 2019, č. j. 165063/2019/KUSK, s. 6–7.

31 MIKULE, V., KOPECKÝ, M. Oddíl 2. Stížnosti a podněty. In: HENDRYCH, Dušan a kol. Správní právo. Obecná část. Op. cit., s. 468, marg. č. 861; srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2010, č. j. 4 Aps 2/2010-44.

stížnost ve smyslu správního řádu. V tomto ohledu není rozdíl ani v tom, pokud by kolizní opatrovnictví vykonával advokát. I postup konkrétního advokáta totiž může být podřízen kontrole jeho zaměstnavatele.³² Advokát je také kárně odpovědný za zaviněné porušení svých povinností.³³ I v případě advokáta tak může k uplatnění nějaké formy služebního, či stavovského dohledu sloužit vnější podnět – stížnost.

D. Opatření k nápravě

Podle § 18 odst. 2 zákona o veřejném ochránci práv vydávám toto závěrečné stanovisko.

Tajemníkovi Městského úřadu Dobříš navrhuji, aby zajistil, že OSPOD bude v budoucnu odpovídat na veškerá oznámení rodičů, která poukazují na možné ohrožení dítěte. Pokud OSPOD vyhodnotí, že oznámení rodiče se opakují a jsou obsahově zcela totožná, musí přesně vymežit a zdůvodnit, v jakém rozsahu se těmito oznámeními nebude dále zabývat, a případně na ně nebude vůbec odpovídat.

Tajemníkovi též navrhuji, aby zajistil, že se Městský úřad Dobříš bude nadále zabývat stížnostmi vůči výkonu kolizního opatrovnictví ze strany OSPOD. Při vyřizování stížnosti musí především posoudit, zda opatrovník vystupoval v nelepším zájmu dítěte a zda své procesní kroky dostatečně a přesvědčivě zdůvodnil z hlediska nejlepšího zájmu dítěte.

Řediteli Krajského úřadu Středočeského kraje navrhuji, aby zajistil, že se krajský úřad nadále bude zabývat stížnostmi vůči výkonu kolizního opatrovnictví ze strany podřízených úřadů obcí s rozšířenou působností. Při vyřizování stížnosti musí především posoudit, zda opatrovník vystupoval v nelepším zájmu dítěte a zda své procesní kroky dostatečně a přesvědčivě zdůvodnil z hlediska nejlepšího zájmu dítěte.

Závěrečné stanovisko zasílám řediteli Krajského úřadu Středočeského kraje a tajemníkovi Městského úřadu Dobříš a žádám je, aby mi podle § 20 odst. 1 zákona o veřejném ochránci práv sdělili, zda provedli navržená opatření k nápravě. Odpověď očekávám v zákonné lhůtě 30 dnů od doručení stanoviska. Stanovisko zasílám také stěžovateli.

Pokud ředitel krajského úřadu nebo tajemník nepřijmou navržená opatření k nápravě nebo provedená opatření nebudu považovat za dostatečná, podle § 20 odst. 2 zákona o veřejném ochránci práv vyrozumím nadřízený úřad (Ministerstvo práce a sociálních věcí), případně mohu o svých zjištěních informovat veřejnost včetně sdělení jmen osob oprávněných jednat jménem Městského úřadu Dobříš a Krajského úřadu Středočeského kraje.

Brno 12. dubna 2022

Mgr. Monika Šimůnková v. r.
zástupkyně veřejného ochránce práv
(stanovisko je opatřeno elektronickým podpisem)

³² Pokud advokát vykonává advokacii v pracovním poměru, je povinen řídit se pokyny zaměstnavatele, § 15a odst. 6 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů.

³³ Ustanovení § 32 zákona o advokacii.